

EUROPOS KONVENCIJA DEL PASIENIO BENDRADARBIAVIMO TARP TERITORINIŲ BENDRIJŲ IR VALDŽIOS ORGANŲ

Preambulė

Valstybes, Europos Tarybos nares, šios Konvencijos signatares,

Atsižvelgdamos I tai, kad Europos Tarybos tikslas - pasiekti didesnę jos nariu vienybę ir skatinti jų savitarpio bendradarbiavimą;

Atsižvelgdamos I tai, kad, kaip apibrėžta Europos Tarybos Statuto 1 straipsnyje, šio tikslo bus siekiama sudarant sutartis ir drauge veikiant administracijos srityje;

Atsižvelgdamos I tai, kad Europos Taryba užtikrina Europos teritorinių bendrijų ar valdžios organų dalyvavimą siekiant šio tikslo;

Atsižvelgdamos I potencialia bendradarbiavimo tarp teritorinių bendrijų ar valdžios organų pasienio zonose svarba tokiose srityse kaip regionų, miesto ar kaimo vietovių plėtojimas, aplinkos apsauga, komunalinio ūkio ir paslaugų gerinimas bei abipusė pagalba krizinėmis situacijomis;

Turedamos omenyje praeities patyrima, kuris rodo, kad bendradarbiavimas tarp Europos valstybių vietinių ir regioninių valdžios organų padeda joms efektyviau įgyvendinti savo tikslus ir konkrečiai prisideda prie pasienio regionų padėties gerinimo ir jų raidos;

Tvirtai apsisprendusios visapusiškai remti tokį bendradarbiavimą ir šitaip prisidėti prie ekonomines ar socialines pažangos pasienio regionuose ir draugiškumo dvasios, kuri jungia Europos tautas,

S u s i t a r e:

1 straipsnis

Kiekviena Susitarianti šalis įsipareigoja remti ir skatinti pasienio bendradarbiavimą tarp teritorinių bendrijų ar valdžios organų, remiantis jų jurisdikcija, ir teritorinių bendrijų ar valdžios organų, esančių kitu Susitariančių šalių jurisdikcijoje. Atsižvelgdama I konstitucines kiekvienos šalies normas, ji remis visu sutarciu ir susitarimu, kuriu reikia siekiant šio tikslo, sudaryma.

2 straipsnis

1. Šioje Konvencijoje pasienio bendradarbiavimas - tai kiekvienas bendras veiksmas, skirtas stiprinti ir skatinti kaimyninius santykius tarp teritorinių bendrijų ar valdžios organų, esančių dviejų ar daugiau susitarusių valstybių jurisdikcijoje ir kiekvienos sutarties ir susitarimo, kuriu reikia, siekiant šio tikslo, sudaryma. Pasienio bendradarbiavimas turi vykti pagal teritorines bendrijos ar valdžios organų kompetencija, kuri nustatyta vietinių Įstatymu. Ši Konvencija nekeicia jų kompetencijos masto ir prigimties.

2. Šioje Konvencijoje savoka “teritorines bendrijos arba valdžios organai” reiškia bendrijas, valdžios organus ar institucijas, vykdančias regionines ar vietines funkcijas, kurias tokiomis pripažįsta kiekvienos valstybės vidaus įstatymai. Tačiau kiekviena Susitarianti šalis, pasirašydama Konvencija ar velesniu aktu Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui gali įvardyti bendrijas, valdžios organus ar institucijas, subjektus ir formas, kuriems ji linkusi taikyti ar netaikyti Konvencijos nuostatas.

3 straipsnis

1. Šioje Konvencijoje kiekviena Susitarianti šalis pagal 2 straipsnio 2 pastraipos sąlygas skatina teritoriniu bendriju ir valdžios organu iniciatyva, kylancia iš bendruju sutarciu tarp teritoriniu bendriju ir valdžios organu, sudarytu Europos Taryboje. Jei šios Šalys nuspres, kad tai yra būtina, jos gali remtis dvišalemis ir daugiašalemis tarpvalstybinėmis tipinėmis sutartimis, sudarytomis Europos Taryboje, kurios parengtos taip, kad palengvintu bendradarbiavima tarp teritoriniu bendriju ir valdžios organu.

Susitarimai ir sutartys gali būti grindžiami prie šios Konvencijos pridetu sutarciu, statutu ir kontraktu, išvardytu 1.1 - 1.5 ir 2.1 - 2.6 punktuose, nuostatomis, padarius pakeitimus, kuriu reikalauja konkreti situacija kiekvienoje Susitariancioje šalyje. Šie sutarciu, statutu ir kontraktu pavyzdžiai ir ju projektai yra skirti tik orientavimuisi ir neturi sutarties galios.

2. Jei Susitariancios šalys nuspres sudaryti tarpvalstybines sutartis, jos gali *inter alia* nustatyti turinį, formas ir ribas, kuriose jos galios teritorines bendrijos ir valdžios veiksmuose, susijusiuose su pasienio bendradarbiavimu. Kiekvienoje sutartyje gali būti nurodytas valdžios organas ar organizacija, kuriems ji taikoma.

3. Aukščiau pateiktos nuostatos netrukdo Susitariancioms šalims, kai visi pritaria, vykdyti pasienio bendradarbiavima kitomis formomis. Taip pat šios Konvencijos nuostatos neturetu būti interpretuojamos kaip nutraukiancios kitu, jau esamu bendradarbiavimo sutarciu galiojima.

4. Sutartys ir susitarimai turi būti sudaromi atsižvelgiant į kiekvienos Susitariancios šalies vidaus teises jurisdikcija, atitinkancia tarptautinius santykius ir bendraja politika bei visas kontroles ar priežiūros taisykles, kuriu teritorines bendrijos ar valdžios organai privalo laikytis.

5. Galiausiai kiekviena Susitarianti šalis, pasirašydama šia Konvencija ar veliau kreipdamasi į Europos Tarybos Generalinį sekretorių, gali nurodyti valdžios organus, kuriu kompetencijai pagal vietine teise priklauso teritoriniu bendriju ir valdžios organu kontroles ar priežiūros vykdymas.

4 straipsnis

Kiekviena Susitarianti šalis stengiasi išspresti visus teisinius, administracinius ar techninius sunkumus, galincius trukdyti pletoti ir be kliuciu vykdyti pasienio bendradarbiavima bei, kiek reikia, konsultuojasi su kita Susitariancia šalimi ar šalimis.

5 straipsnis

Susitariancios šalys atsižvelgia į rekomenduotinas subsidijas pasienio teritorinėms bendrijoms ir valdžios organams, Itrauktiems I bendradarbiavima, užtikrindamos pagal šia Konvencija tokias pat lengvatas, kaip ir bendradarbiaujant šalies viduje.

6 straipsnis

Kiekviena Susitarianti šalis pateikia visa informacija, kurios prašo kita Susitarianti šalis, kiek tik jos Imanoma duoti, kad jai butu lengviau vykdyti Konvencijos Isipareigojimus.

7 straipsnis

Kiekviena Susitarianti šalis prižiuri, kad atitinkamos teritorines bendrijos ir vietines valdžios organai butu informuoti apie Konvencijos veikimo galimybes.

8 straipsnis

1. Susitariancios šalys perduoda Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui visa informacija, susijusia su sutartimis ir susitarimais, nurodytais 3 straipsnyje.

2. Kiekvienas Susitariancios šalies siulymas, susijęs su Konvencijos papildymu ar kurio nors jo punkto panaikinimu, sutarties ir susitarimo projektas turi buti perduotas Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui. Generalinis sekretorius po to pateikia šl klausima svarstyti Europos Tarybos Ministru komitetui, kuris ir priima sprendima del atitinkamu veiksmu.

9 straipsnis

1. Šia Konvencija gali pasirašyti valstybes, Europos Tarybos nares. Ji yra ratifikavimo, priemimo ar patvirtinimo objektas. Ratifikaciniai raštai, priemimo ir patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui.

2. Konvencija Isigalioja praejus trims menesiams nuo tos dienos, kai bus deponuotas ketvirtas ratifikacinis raštas, priemimo ar patvirtinimo dokumentas, jei bent dvi valstybes, lvykdžiusios šl formaluma, turi bendra valstybine siena.

3. Valstybes nares, kuri veliau ratifikuoja, priima ar patvirtina šia Konvencija, teritorijoje Konvencija Isigalioja praejus trims menesiams nuo tos dienos, kai buvo deponuoti ratifikaciniai raštai, priemimo ir patvirtinimo dokumentai.

10 straipsnis

1. Isigaliojus šiai Konvencijai, Europos Tarybos Ministru komitetas gali slaptu balsavimu nuspresti pakviesti kuria nors Europos valstybe, ne Europos Tarybos nare, prisijungti prie šios Konvencijos. Šiam pakvietimui turi aiškiai pritarti kiekviena Konvencija ratifikavusi valstybe.

2. Prisijungiama deponuojant Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui prisijungimo dokumenta, kuris Isigalios po triju menesiu nuo deponavimo datos.

11 straipsnis

1. Kiekviena Susitarianti šalis gali, kiek tai su ja susije, denonsuoti šia Konvencija, apie tai atsiusdama pranešima Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui.

2. Toks denonsavimas Isigalioja praejus šešiesiems menesiams po šio pareiškimo lteikimo Generaliniam sekretoriui datos.

12 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis sekretorius praneša visoms valstybems, Europos Tarybos narems, ir kiekvienai valstybei, prisijungusiai prie šios Konvencijos, apie:

- a) kiekviena pasirašyma;
- b) kiekvieno ratifikacinio rašto, priemimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumento deponavima;
- c) kiekviena šios Konvencijos Isigaliojimo data pagal 9 straipsnį;
- d) kiekviena deklaracija, gauta vykdant 2 straipsnio 2 pastraipos ar 5 straipsnio 3 pastraipos nutarimus;
- e) kiekviena pranešima, gauta vykdant 11 straipsnio nutarimus bei Konvencijos denonsavimo datas.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, atitinkamai lgalioti, pasiraše šia Konvencija.

Sudaryta 1980 metu gegužes 21 diena Madride anglu ir prancuzu kalbomis. Abu tekstai yra vienodai autentiški ir sudaro viena egzemplioriu, kuris turi buti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis sekretorius turi pasiusti kiekvienai valstybei, Europos Tarybos narei, ir kiekvienai valstybei, pakviestai prisijungti prie šios Konvencijos, patvirtintus nuorašus.

PRIEDAS

Sutarciu, statutu ir kontraktu del pasienio bendradarbiavimo tarp teritoriniu bendriju ir valdzios organu tipiniai variantai ir bendrieji principai

Ši laipsniška tipiniu sutarcium sistema buvo sudaryta išskiriant 2 pagrindines kategorijas, nustatomas pagal sutarcium sudarymo lygmenį:

- tipines tarpvalstybines sutartis del pasienio bendradarbiavimo vietiniu ar regioniniu lygiais;
- bendrosios sutartis, kontraktai ir statutai, sudarantys pagrindą pasienio bendradarbiavimui tarp teritorines valdzios organu ar bendriju.

Kaip parodyta žemiau esancioje lentelėje, tik dvi tipines tarpvalstybines sutartis del pasienio bendradarbiavimo ir regioniniu pasienio ryšiu yra valstybes jurisdikcijoje. Kitos tarpvalstybines sutartis sudaro tik teisinius sutarcium ar kontraktu tarp teritorines valdzios organu ar bendriju pagrindus, kurie apibudinti antrojoje kategorijoje.

1. TIPINES TARPVALSTYBINES SUTARTYS

Pagrindiniai tipiniu sutarcium paragrafai

- 1.1. Tipine tarpvalstybine sutartis del pasienio bendradarbiavimo skatinimo;
- 1.2. Tipine tarpvalstybine sutartis del regioninio pasienio konsultavimo;
- 1.3. Tipine tarpvalstybine sutartis del vietinio pasienio konsultavimo;
- 1.4. Tipine tarpvalstybine sutartis del pasienio bendradarbiavimo tarp vietiniu valdzios organu pagal kontraktus;
- 1.5. Tipine tarpvalstybine sutartis del pasienio bendradarbiavimo tarp vietiniu valdzios organu.

2. SUTARCIU, STATUTU IR KONTRAKTU TARP VIETINIU VALDŽIOS ORGANU SUDARYMO BENDRIEJI PRINCIPAI

- 2.1. Bendroji sutartis del konsultaciniu grupiu tarp vietiniu valdzios organu Isteigimo;
- 2.2. Bendroji sutartis del pasienio vietiniu visuomeniniu reikalu tvarkymo koordinavimo;
- 2.3. Bendroji sutartis del privatinės teisės pasienio asociacijų steigimo;
- 2.4. Bendroji sutartis del tiekimo garantavimo ir paslaugu teikimo tarp vietiniu valdzios organu pasienio zonose (privataus Istatymo tipo);
- 2.5. Bendrasis kontraktas del tiekimo garantavimo ir paslaugu teikimo tarp vietiniu valdzios organu pasienio zonose (valstybines teisės tipo);
- 2.6. Bendroji sutartis del pasienio bendradarbiavimo tarp vietiniu valdzios organu sureguliuavimo.

1. TIPINES TARPVALSTYBINES SUTARTYS

Ižangine pastaba: Tarpvalstybinium sutarcium sistema visu pirma tiksliai apibrezia turinį, formas ir ribas, kuriose valstybes suteikia Igaliojimus teritoriniu valdzios organu veiksams ir pašalina Istatyminius ypatumus lygiai taip, kaip kuria problemas (tinkamos teisės apibrezimas, juridines valdzios organai, galimos kreipimosi priemonės ir t.t.).

Toliau tarpvalstybinium sutarcium sudarymas tarp valstybiu, susijusiu su tarptautinio bendradarbiavimo skatinimu tarp vietiniu valdzios organu neabejotinai taptu pranašus šiais aspektais:

- tokiu bendradarbiavimo proceduru teisetumo oficialus pripažinimas ir vietiniu valdžios organu skatinimas jas naudoti;
- valdžios priežiūros ar kontroles intervencijos tikslas ir sąlygos;
- informacijos mainai tarp valstybių;
- ryšiai, kurie gali atsirasti tarp tokiu bendradarbiavimo formų ir kitu proceduru dėl susitartu veiksmu pasienio zonose;
- teisiniu taisykliu, kurios gali trukdyti tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, pataisos ar jų paaiškinimai ir kt.

Aukščiau apibudinta didelė tipinių sutarčių pasirinkimo sistema leidžia vyriausybėms panaudoti pasienio bendradarbiavimą tokiu kontekstu, kuris labiausiai tinka jų poreikiams tenkinti, naudojant tarpvalstybines sutartis dėl pasienio bendradarbiavimo remimo (1.1) kaip pagrindą ir papildant jį priemonėmis pagal pasirinkimą (tipiniai susitarimai 1.1- 1.5).

Valstybės gali pasirinkti vieną, kelis ar net visus variantus bei gali šį procesą įgyvendinti lygiagrečiai arba laipsniškai. Jei sutartys sudaromos tarp valstybių, kurios jau turi panašias teises sistemas, pavyzdžiui, Skandinavijos valstybės, gali pasirodyti, jog nereikia sudaryti specifinių sutarčių.

Pagrindiniai 1.1 - 1.5 tipinių sutarčių paragrafai a straipsnis

1. Šioje sutartyje savoka "vietiniai valdžios organai" - tai valdžios organai, bendrijos ar institucijos, vykdančios vietines funkcijas pagal kiekvienos valstybės vidaus teisę.

2. Šioje sutartyje savoka "regioniniai valdžios organai" - tai valdžios organai, bendrijos ar organai, vykdančios regionines funkcijas pagal kiekvienos valstybės vidaus teisę (2 paragrafas nebus įtrauktas į sutarčių 1.3, 1.4 ir 1.5 projektus).

b straipsnis

Ši sutartis neturi kenkti šioms esamoms pasienio bendradarbiavimo formoms tarp valstybių dalių, ypač tokioms, kurios remiasi tarptautinėmis sutartimis.

c straipsnis

Šalys turi informuoti regioninius ir vietinius valdžios organus apie jiems suteiktą įgaliojimą masta bei padėti jais naudotis.

d straipsnis

Savoka "aukštesnieji valdžios organai" šioje sutartyje reiškia tokius priežiūros organus, kuriuos nustato kiekviena šalis.

e straipsnis

Vietinių valdžios organų įgaliojimų mastas ir prigimtis, kaip tai nustatė valstybių Sutarties šalių vidaus teisė, jokių būdu negali būti pakeisti šia sutartimi.

f straipsnis

Kiekviena valstybė bet kuriuo metu gali nurodyti savo teritorijos zonas, bendradarbiavimo tikslus ir formas, kurie nebuvo išrašyti šioje sutartyje.

Taciau ši instrukcija neturėtų pakenkti teisėms, įgytomis per esamą bendradarbiavimą.

g straipsnis

Šalys turi informuoti Generalinį sekretorių apie komisijų, komitetų ir kitų organų veiksmus, susijusius su šia sutartimi.

h straipsnis

Šalys gali daryti antraeilius pakeitimus šioje sutartyje pasikeisdamos notomis.

i straipsnis

1. Kiekviena Šalis turi informuoti kita Šall apie baigima proceduru, reikalingu pagal vidaus teise šiai nuo paskutinio pranešimo datos Isigaliojanciai sutarciai lgyvendinti.

2. Ši sutartis yra sudaroma penkeriems metams nuo jos Isigaliojimo pradžios. Jeigu likus šešiesiems menesiams iki šio termino pabaigos nera pranešama apie sutarties nutraukima, ji yra tokiomis pat salygomis automatiškai pratesiama ateinantiems penkeriems metams.

3. Šalis, nurodydama sutarties trukme, gali pažymeti, kad ji taikoma tik tam tikriems jos straipsniams, geografiniams regionams ar veiklos sritims. Tokiu atveju ta pati sutartis galioja tol, kol kita Šalis ar Šalys per 4 menesius nepatvirtins tokios pat tam tikru sutarties daliu galiojimo dalines trukmes.

4. Šalys gali bet kuriuo metu sustabdyti šios sutarties taikyma tam tikram laikui. Kartu jos gali nutarti sustabdyti ar nutraukti kokio nors komiteto veikla.

1.1. Tipine tarpvalstybine sutartis del pasienio bendradarbiavimo remimo

lžangine pastaba: Tai yra tipine tarpvalstybine sutartis, apimanti pagrindines salygas, kurios gali buti naudojamos atskirai arba kartu su viena ar keliomis žemiau nurodytomis tarpvalstybinėmis sutartimis.

.....

.....

ir

.....

..

.....

vyriausybes, turedamos omeny pasienio bendradarbiavimo privalumus, apibrežtus Europos Konvencijoje del pasienio bendradarbiavimo tarp teritoriniu bendriju ir valdžios organu, susitare:

1 straipsnis

Šalys skatina ir remia pasienio bendradarbiavimo budus regioniniu ir vietiniu lygiais. Pasienio bendradarbiavimas - tai visos bendros administracines, technines, ekonomines, socialines ar kulturines priemonės, skiriamos telkti ir stiprinti kaimynini bendradarbiavima tarp zonu ir vienoje, ir kitoje sienos puseje, bei atitinkamu sutarciau sudarymas del problemu, galinciu iškilti šioje srityje, sprendimo.

Šiomis priemonėmis siekiama, inter alia, gerinti regionines ir urbanistines raidos salygas, gamtos ištekliu apsauga, teikti abipuse pagalba atsitikus nelaimei ar lvykus katastrofai ir tobulinti visuomenines tarnybas.

2 straipsnis

Rengdamos abipuses konsultacijas, Šalys stengiasi aprupinti regioninius valdžios organus pagal ju jurisdikcija reikiama is tekliais bendradarbiavimui organizuoti.

3 straipsnis

Jos taip pat Isipareigoja skatinti vietiniu valdžios organu veiksmus pradedant ir pletojant pasienio bendradarbiavima.

4 straipsnis

Vietiniams ir regioniniams valdžios organams, užsiimantiems pasienio bendradarbiavimu, pagal šia sutarti turi buti sudarytos tokios pat salygos ir lengvatos, kaip ir nacionalines valdžios organams.

Igaluoti kiekvienos šalies valdžios organai prižiuri biudžeto asignavimus, kuriu reikia organu, atsakingu už pasienio bendradarbiavimo lgyvendinima, Ivairioms išlaidoms padengti.

5 straipsnis

Kiekviena Šalis turi mokyti tokl organa, komisija ar institucija, taip pat kaip ir šie turi studijuoti dabartinius nacionalinius Istatymus ir nuostatus del pataisu Ivedimo, kai pastarieji trukdo pletoti vietinl pasienio bendradarbiavima. Tokie organai turi ypatingai išstudijuoti valstybes izdo ir muitiniu nuostatus, užsienio valiutos ir kapitalo perdavimo taisykles ir proceduras, priežiura ir kontrole, Itraukdami aukštesne valdžia.

Prieš pradedamos Igyvendinti aukšciau nurodytus dalykus, Šalys prireikus turi pasikonsultuoti ir pasikeisti reikiama informacija.

6 straipsnis

Šalys stengiasi per arbitražą ar kitokiu budu išspresti gincytinus vietines reikšmes dalykus, o tai labai svarbu pasienio bendradarbiavimo projektu sėkmingam Igyvendinimui.

1.2. Tipine tarpvalstybine sutartis del konsultaciju tarp pasienio regionu

Ižangine pastaba: Ši sutartis gali buti naudojama atskirai arba kartu su viena ar daugiau tipiniu tarpvalstybinu sutarciu (tekstai 1.1 - 1.5).

1 straipsnis

Pasienio konsultacijoms, apibudintoms šio teksto priede, tarp regionu skatinti Šalys Isteigia Jungtine komisija (toliau vadinama Komisija) ir, jei reikes, viena ar daugiau regioniniu komitetu (toliau vadinamu Komitetais) spresti klausimams, susijusiems su pasienio konsultacijomis.

2 straipsnis

1. Komisija ir komitetai sudaromi iš delegaciju, kuriu narius išrenka kiekviena Šalis.

2. Komisijos delegacijas sudaro ne daugiau kaip 8 nariai, iš kuriu mažiausiai 3 turi atstovauti regionines valdžios organams. Delegaciju I komitetus pirmininkas ar ju atstovai komisijos posedžiuose turi patariamojo balso teise.

(Komisiju nariu skaicius pateikiamas tik kaip pavyzdys ir gali buti pritaikytas individualiai situacijai, kaip ir reiketu, sudarius šia tipine sutartl. Tipines sutarties autoriai, pateikdami komisiju nariu skaiciu, norejo pabrežti, jog reikia sudaryti komisijas iš nedaugelio nariu.

Autoriai taip pat norejo nurodyti santykl, kuris turetu buti išlaikomas tarp centrinės valdžios, viena vertus, ir regionines valdžios, kita vertus.)

3. Komitetai sudaromi iš ... delegaciju, kuriu kiekviena sudaro ... nariu, ir formuojami, komisijoms paraginus, pagal sutartl su pasienio zonu, su kuriomis susijusi ši sutartis, regioniniais ir vietiniais valdžios organais. Komitetu delegacijos sudaromos iš šiu valdžios organu atstovu arba regioniniu ar vietiniu organu atstovu. Viena delegacijos narl skiria centrine valdžia. Jis bus renkamas, kur numatoma, iš centrinei valdžiai atstovaujanciu organu pasienio zonose, už kurias komitetai yra atsakingi.

4. Komisija turi rinktis mažiausiai viena karta per metus. Komitetai turi rinktis, kai reikia, bet mažiausiai du kartus per metus.

5. Komisija ir komitetai parengia savo proceduros taisykles.

3 straipsnis

Kiekviena šalis apmoka savo Komisijos delegacijos išlaidas.

Komitetu delegaciju išlaidas apmoka jas suformave valdžios organai.

4 straipsnis

Siekdamos užtikrinti Komisijos bei Komitetu darbo tvarka bei nuosekluma, šalys, esant reikalui, Isteigia Sekretoriata, kurio sudetis, valdymas, veikimo budai ir finansavimas yra nustatomi specialiu susitarimu, kurl siulo Komisija. Jeigu šalims nepavyksta susitarti, Komisija gali pati Isteigti tokl Sekretoriata.

5 straipsnis

Pasienio teritorijos, kurias apima ši sutartis, turi būti išvardytos papildomai priede, kurio turinys gali būti pakeistas paprastu notu pasikeitimu.

6 straipsnis

1. Pasienio regionai gali konsultuotis tokiose srityse:

(Sarašas pateikiamas bendrai orientacijai ir turi būti pritaikomas kiekvienam bendradarbiavimo projektui. Tai negali būti traktuojama kaip teritorinės valdžios kompetencijos, kuria apibrėžia vidaus teise, keitimas. Centriniai ir regioniniai valdžios organai yra atstovaujami Komisijoje.)

- urbanistines ir regionines raidos;
- transporto ir ryšių (visuomeninis transportas, keliai ir autostrados, jungtiniai aerouostai, vandens keliai, juru uostai ir pan.);
- energijos (jėgainės, dujų, elektros ir vandens tiekimas);
- gamtos apsaugos (saugotinos vietovės, poilsio zonos, gamtiniai parkai ir pan.);
- vandens apsaugos (teršimo kontrole, valymo įrenginiai ir pan.);
- atmosferos apsaugos (oro teršimas, triukšmo mažinimas, ramybės zonos ir pan.);
- švietimo, mokymo ir mokslo;
- visuomenės sveikatos (pvz., vienos teritorijos gyventojų naudojimas kitoje teritorijoje esančiomis medicinos įstaigomis);
- kultūros, laisvalaikio ir sporto (pvz., teatrai, orkestrai, sporto centrai, poilsio namai ir stovyklos, jaunimo centrai ir pan.);
- tarpusavio pagalbos stichiniu nelaimių atvejais (gaisrai, potvyniai, epidemijos, lektuvų katastrofos, žemės drebežimai, kalnų nelaimės ir pan.);
- turizmo (jungtiniai turizmo skatinimo projektai);
- problemų, susijusių su pasienio darbininkais (transportas, apgyvendinimas, socialinė apsauga, apmokestinimas, idarbinimas, nedarbas ir pan.);
- ekonominiu projektu (nauja pramonė ir pan.);
- Ivairiarūšių smulkiu projektu (atliekų perdirbimo linijos, kanalizacijos ir pan.);
- žemdirbystės sistemos tobulinimo;
- socialiniu įstaigu.

2. Šalys, pasikeisdamos notomis, gali susitarti dėl šio sarašo pakeitimo.

7 straipsnis

1. Jeigu nenustatyta kitaip, Komisija atsako už sprendimą pagrindiniu ir principiniu klausimu, tokiu kaip Komitetu programų sudarymas, veiksmu koordinavimas ir kontaktai su centrinės valdžios administracijomis bei su jungtinėmis komisijomis, įsteigtomis prieš šios sutarties įsigaliojimą.

2. Komisija privalo pranešti atitinkamoms vyriausybėms apie savo ar Komitetu rekomendacijas ir kiekviena projekta tarptautiniu sutarciu sudarymui.

3. Komisija gali pasinaudoti ekspertu paslaugomis konkrečioms klausimams tirti.

8 straipsnis

1. Pirmine Komitetu funkcija yra tirti problemas, kylancias srityse, apibudintose 6 straipsnyje, ir pateikti atitinkamus siūlymus bei rekomendacijas. Šias problemas jiems gali nurodyti Komisija, šalies centriniai, regioniniai ar vietiniai valdžios organai arba institucijos, asociacijos ar kiti visuomeniniai bei privatus organai. Jie taip pat gali kelti klausimus savo iniciatyva.

2. Komitetai gali sudaryti darbo grupes šiems klausimams studijuoti. Jie taip pat gali pasinaudoti ekspertu paslaugomis ir pareikalauti juridines nuomones ar technines ataskaitas.

Komitetai po išsamiau konsultacijų siekia gauti rezultatus, kurie geriausiai atitiktų visuomenės interesus.

9 straipsnis

1. Komitetai informuoja Komisija apie jiems pateikta medžiaga ir padarytas išvadas.
2. Kai ju išvadoms reikalingas Komisijos ar kurios nors vyriausybės pritarimas, Komitetai pateikia Komisijai rekomendacijas.

10 straipsnis

1. Ir Komisija, ir Komitetai Igaliojami sureguliuoti šalims svarbius klausimus, kurie pateikti nariu susitarimu, atsižvelgiant I tai, kad ju nariai gali to reikalauti pagal Šaliu Istatymus.
2. Komisija ir Komitetai keiciasi informacija del šiuo atžvilgiu padarytu sprendimu.

11 straipsnis

1. Komisijos ir Komitetu delegacijos keiciasi informacija apie kompetentingu valdžios organu veiksmus del rekomendaciju ar sutarciu projektu pagal 7.2 str. ir 9.2 str.
2. Komisija ar Komitetai svarsto priemones, kuriu imasi kompetentingi valdžios organai pagal 1 paragrafa.

1.3. Tipine tarpvalstybine sutartis del vietines pasienio konsultacijos

Ižangine pastaba: Ši sutartis gali buti naudojama atskirai arba kartu su viena ar daugiau tipiniu tarpvalstybinu sutarciu (tekstai 1.1 - 1.5).

1 straipsnis

Siekdamos garantuoti geresni keitimasi informacija ir konsultaciju tarp vietiniu valdžios organu abipus sienos pletojima, Šalys skatina tokius valdžios organus rengti bendrus visuomenei svarbiu problemu tyrimus per konsultaciju komitetus.

2 straipsnis

Tokiu komitetu proceduros taisykles nustato ju nariai. Aukštesnieji valdžios organai veikia kartu arba yra informuojami apie komitetu darba.

Konsultaciniai komitetai susije su regioniniu pasienio konsultavimo komisiju darbu tokiomis salygomis, kad pastarosios spres, ar tokios komisijos turi buti Isteigtos svarstomuose regionuose. Šios komisijos turi padeti konsultaciniu komitetu darbui.

Jie taip pat gali veikti kaip patariamieji organai, vykdant konkreacias tarpvalstybines sutartis, sudarytas pasienio bendradarbiavimo klausimais.

3 straipsnis

Konsultaciniu komitetu funkcija yra organizuoti keitimasi informacija ir konsultacijas abiejose pusese, taip pat analizuoti bendros svarbos klausimus ir nustatyti bendrus tikslus.

Ju veikla reguliuoja atsakingi nariai ir ju Igaliojimu niekam negalima perduoti.

Taciau šiu komitetu nariai, remdamiesi bendradarbiavimo sutartimis, gali kartu nuspresti, kokiomis priemonemis ar apribojimais jie turi vadovautis savo veiksmuose ar kokiu jiems reiketu preliminaru konsultaciju.

4 straipsnis (alternatyvus)

Šiu konsultaciniu komitetu darbui gerinti su šiais procesais susije vietines valdžios organai, remdamiesi savo kompetencija pagal vidaus teise, gali suformuoti asociacijas, kurios parengtu Istatymini ju bendradarbiavimo pagrinda.

Tokios asociacijos gali buti Ikurtos vienoje iš Susitarianciu šaliu pagal civiline ar prekybine teise, taikoma asociacijoms. Taikant pasirinkta teises sistema, jei iškiltu problema del salygu, formalumu ir konkreciu Igaliojimu suteikimo asociacijos nariams, ju tautybe neturi reikšmes.

Informacija, teikiama aukštesnes valdžios organams pagal 2 str., turi apimti visa informacija apie šiame straipsnyje minetu asociaciju veiksmus.

1.4. Tipine tarptautine sutartis del pasienio bendradarbiavimo tarp vietiniu valdzios organu, sudarant kontraktus

Izangine pastaba: Ši sutartis gali buti naudojama atskirai arba kartu su viena ar daugiau tarpvalstybinu sutarciu projektu (tekstai 1.1. - 1.5).

1 straipsnis

Pasienio bendradarbiavimas tarp vietiniu valdzios organu reguliuojamas, *inter alia*, sudarant administracinius, ekonominius ar techninius kontraktus.

2 straipsnis

Tarpvalstybinio bendradarbiavimo kontraktus sudaro vietiniai valdzios organai, remdamiesi savo kompetencija pagal vidaus teise.

Jie, *inter alia*, susije su tiekimo ar paslaugu garantavimu, bendrais veiksmais, asociaciju, lkurtu pagal civilines ar prekybines vienos iš valstybiu teises pagrindus, kurimu ar naryste šiose asociacijose (ši sutartis išlieka tokia pat nuosekli, nesvarbu, ar šis paragrafas ltrauktas ar ne).

3 straipsnis

Tokio Kontrakto šalys turi nurodyti taikoma jam lstatyma su nuoroda l kontraktu (ir visuomeniniu, ir privaciu) lstatyma, galiojanti vienoje iš valstybiu, sudaranciu šia sutarti.

Šalys taip pat, kiek tai reikia, konkrečiai nurodo tuos dalinius pakeitimus, kurie gali iškilti po sprendimu, kad šie lstatymai esa negalioja.

Jeigu kontrakte nera atitinkamai numatyta, paprastai yra taikomi lstatymai tos valstybes, kurios vietiniai valdzios organai yra atsakingi už administracines paslaugas arba vietiniai valdzios organai, kuriu finansinis indelis yra didžiausias.

Visomis aplinkybemis asmenys, pavaldus Šaliu vietines valdzios organu sudarytiems kontraktams, išlaiko teise imtis veiksmu prieš ar ieškoti nuostoliu atlyginimo iš minetu valdzios organu, kurie atsisake atlikti savo pareiga ir aprupinti minetus asmenis lvairiais ištekliais ar paslaugomis. Vietiniai valdzios organai, prieš kuriuos imamasi koku nors veiksmu ar iš kuriu reikalaujama atlyginti nuostolius, turi teise kreiptis l teisma del vietiniu valdzios organu, atsakingu už tiekima ar paslaugu teikima, del to, kad jie nevykdo savo lsipareigojimu.

4 straipsnis

Kontraktu išvadu ar pataisu pasiulymai yra kartu kiekvienos valstybes lprastiniu valdymo taisykliu objektas. Taciau iš šaliu valdzios nebus reikalaujama, kad ji patvirtintu kontrakta.

Koks nors aukštesniu valdzios organu sprendimas, galintis užkirsti kelia sudaryti ar pritaikyti pasienio bendradarbiavimo kontrakta ar paskatinti ji panaikinti, gali buti padarytas tik pasikonsultavus su kitu, ltrauktu l kontrakta, valstybiu aukštesniais valdzios organais.

5 straipsnis

Kilus gincui, kompetentingas teismines valdzios organas nustatomas pagal taikoma lstatyma. Taciau pasienio bendradarbiavimo kontraktuose gali buti numatyta naudotis ir arbitražo paslaugomis. Nepaisydami šiu salygu, vartotojai ir treciosios šalys palaiko bet kokias teisines priemones prieš vietinius valdzios organus tos valstybes, kuriai jie priklauso, siekdami, kad finansiniu lsipareigojimu nevykdantis partneris atlygintu nuostolius.

Aukštesni valdzios organai imasi visu priemonių pagal savo turimus lgaliojimus, kad garantuotu skubu teismu sprendimu vykdyma, nesvarbu, kurios valstybes šalies teismas juos butu paskelbes.

6 straipsnis

Kontraktai, sudaryti pagal šia sutartį, lieka galioti ja denonsavus. Tačiau šie kontraktai galioja su sąlyga, įpareigojancia Šalis terminuoti tokius kontraktus penkeriems metams, jei ši sutartis bus denonsuota. Valstybes Šalys turi teisę svarstyti šios sąlygos taikymą.

1.5. Tipine tarpvalstybine sutartis dėl pasienio bendradarbiavimo tarp vietinių valdžios organų

Ižangine pastaba: Ši sutartis gali būti sudaroma atskirai ar jungiama su kita ar keliomis tipinėmis tarpvalstybinėmis sutartimis (tekstai 1.1 - 1.5).

1 straipsnis

Del pagal vidaus teisę leidžiamu siekti tikslu per asociaciją ar konsorciumą vietinė valdžia ir kiti valstybines teises organai gali dalyvauti kitos šalies teritorijoje suformuotose vietinės valdžios asociacijose ir konsorciumuose pagal jos vidaus teisę.

2 straipsnis

Asociacijos ir konsorciumai, apibudinti 1 straipsnyje, kiekvienos šalies teritorijoje vykdo ju Istatuose apibudinta veikla pagal savo nariu turimus Igaliojimus. Savo veiksmuose jie vadovaujasi tos valstybes nustatytais taisyklėmis, jeigu valstybe nenumate išimciu.

3 straipsnis

1. Konsorciumu ar asociacijų Ikurimo dokumentai, asociacijų straipsniai ir visi su tuo susiję pakeitimai taps visu vietinių valdžios organų aukštesnes valdžios tvirtinimo objektu. Tas pats taikoma tvirtinant jau esamas asociacijas ar konsorciumus.

2. Visuomene turi būti supažindinta su tokiais dokumentais ir ju tvirtinimu atitinkamai pagal kiekvienos šalies normalias viešumo normas. Tas pats yra taikoma kiekvienam oficialios vadovybes pasikeitimui ir sprendimams dėl asmens, Igaliotu veikti asociacijų ar konsorciumu vardu, ir ju Igaliojimu apribojimams.

3. Aukščiau minėti dokumentai turi būti sudaryti kiekvienos valstybes, kur jie galios, vartojama valstybine kalba. Kiekvienas toks teksto variantas turi būti autentiškas.

4 straipsnis

1. Asociacijų Istatai apibudina taisykles, reguliuojancias asociacijų ir konsorciumu teisinius santykius. I jas leina teisetvarkos reikalaujami objektai pagal 1 straipsnį. Kiekvienu atveju jos nurodo ju narius, ju pavadinima ir vyriausiaja valdyba. Jos nurodo asociacijos ar konsorciumo tiksla ir, kur numatyta, ju tarnybu funkcijas ir vieta. Jos apibrežia valdymo ir administraciniu organu skyrimo budus, nariu Ispareigojimu masta ir ju indell I bendras išlaidas. Vadovaujanciuose organuose dalyvauja mažiausiai 1 atstovas iš kiekvienos šalies vietinių valdžios organų. Asociacijų Istatuose nurodyta Generalines Asamblejos sudetis ir svarbiu klausimu svarstymo metodai, posedžiu protokolu formos, anuliovimo ar likvidavimo budai bei taisykles, pagal kurias tvarkomi biudžetas ir ataskaitos.

2. Istatai taip pat apima sąlygas, pagal kurias nariai gali pasitraukti iš asociacijų, suteikiant jiems laiko apie tai pranešti, kuris bus nustatytas straipsniuose, sumokejus visas skolas asociacijai ir kompensacija, nustatyta ekspertu dėl investicijų poveikio ar padarytu asociacijos išlaidu šiu nariu naudai. Jie taip pat numatys taisykles, reguliuojancias nariu atleidima dėl ju Ispareigojimu nevykdymo ar nepriemima I narius.

5 straipsnis

Šalys įsipareigoja suteikti reikiamus įgaliojimus, kad asociacijos ar konsorciumai galėtų įgyvendinti savo užduotį šių šalių teritorijoje pagal valstybės politikos ir saugumo reikalavimus.

6 straipsnis

Ten, kur pagal vidaus teisę asociacija ar konsorciumas negali valstybės teritorijoje vykdyti tam tikrų įgaliojimų, turėti teisiu ar privalumu, reikalingu ju tikslui įgyvendinti valstybės vietinės valdžios naudai, ši turi teisę ir pareigą padėti asociacijai ar konsorciumui, siekiant garantuoti, kad būtų vykdomi šie įgaliojimai, teisės ar turimi privalumai.

7 straipsnis

1. Asociacijų ar konsorciumų priežiūra ar kontrole turi būti vykdoma pagal vidaus teisę tu valstybių, kuriose yra atsakingų valdžios organų valdybos. Tokie valdžios organai turi taip pat užtikrinti, kad būtų apsaugoti kitų valstybių vietinės valdžios interesai.

2. Kitų valstybių atsakingi valdžios organai turi teisę gauti informaciją apie asociacijų ar konsorciumų veiksmus ir sprendimus bei priežiūros ar kontrolės veiksmų vykdymą. Jiems pateikiami tu asociacijų ar konsorciumų sutrumpinti posėdžių tekstai ir protokolai, metinės ataskaitos ir biudžeto projektai, jei ir vidaus teisę reikalauja tai pranešti valdžios organams, atsakingiems už priežiūrą ir kontrolę. Jie gali tiesiogiai susisiekti su asociacijų ar konsorciumų organais ir su priežiūros ar kontrolės valdžios organais, kad šie pateiktų jiems apžvalgą, ir tiesiogiai pasikonsultuoti specifiniais atvejais ir specifiniais klausimais.

3. Kitų valstybių atsakingi valdžios organai taip pat turi teisę pranešti asociacijai ar konsorciumui, kad jie prieštarauja prieš šių valdžios organų, toliau dalyvaujanciu asociacijoje ar konsorciume, patekima į jų jurisdikciją. Toks pranešimas, deramai patvirtintas faktais, laikomas kaip pagrindas pašalinti, ir tai įtraukiama į asociacijų statutus. Valdžios organai, apibudinti 1 ir 2 šio straipsnio pastraipose, taip pat įgyja teisę, kad delegatas jiems atstovautų asociacijos ar konsorciumo valdymo organuose; toks delegatas įgyja teisę lankyti visus organų posėdžius ir gauti jų dienotvarkes ir protokolus.

8 straipsnis

Asociacijai ar konsorciumui patikėti išteklių ar paslaugos pagal šį straipsnį jo narių teritorijoje patenka jų atsakomybėn, tuo būdu jo narius visiškai atleidžiant nuo įsipareigojimų šiuo atžvilgiu. Asociacija ar konsorciumas taip pat atsakingas vartotojams ir trečiosioms šalims. Tačiau pastarosios, atsižvelgdamos į vietiniams valdžios organams teikiamus išteklius ar paslaugas, išlaiko visas tokias veiksmo ir teiseto nuostoliu atlyginimo teises, lyg valdžios organai patys būtų sustabde įsipareigojimus teikti jiems išteklius ar paslaugas, apie kuriuos čia kalbama. Valdžios organai, prieš kuriuos šis procesas yra pradėtas, gali patys pradėti procesą prieš asociaciją.

9 straipsnis

1. Kai nesutariama, gincai tarp asociacijos ir visu jos narių ar tarp kelių kelių narių dėl jos veiksmų turi būti perduoti svarstyti tos valstybės, kurioje yra asociacijos ar konsorciumo valdyba, administracinės ir teisminės valdžios organams.

2. Visi kiti gincai, išskyrus nustatytus 1 pastraipoje, gali būti perduoti spresti administracinės ir teisminės valdžios organams pagal įprastines taisykles, taikomas tos šalies valstybės teritorijoje, jeigu suinteresuotieji nenusprendė kreiptis dėl šio ginco į teisimą, kurį jie gali išteigti.

3. Valstybes Šalys imasi reikiamu priemoniu, siekdamos garantuoti aukščiau minetu nutarimu, sprendimu ir nuosprendžiu vykdyma savo teritorijoje.

10 straipsnis

Asociacijos ar konsorciumai, lkurti pagal šl susitarima, tebeveikia po šio susitarimo denonsavimo, taciau nepakenkdami 7 straipsnio 3 pastraipos nutarimams.

2. BENDROSIOS SUTARTYS, STATUTAI IR KONTRAKTAI TARP VALSTYBIU VIETINIU VALDŽIOS ORGANU

lžangine pastaba:

Bendrosios sutartys, kontraktai ir statutai, skirti vietiniams valdžios organams

Kaip ir valstybems, vietiniams valdžios organams gali buti pasiulyta pasirinkti sutartis ir kontraktus. Iš tikruju toks pasirinkimas jau egzistuoja kai kuriose valstybese, tai rodo surinkti dokumentai apie sudarytas sutartis.

Siuloma sistema apima šešias bendrasias sutartis, kontraktus ir statutus, atitinkancius lvairiu pakopu ir formuluociu pasienio bendradarbiavima. Atsižvelgiant l nacionaliniu lstatymu apimtl ir bukle, šie bendrieji dokumentai gali buti naudojami neatideliotinai arba prijungiami prie tarpvalstybines sutarties, kartu reguliuojancios ir ju panaudojima.

Apskritai tarpvalstybiniu sutarciu sudarymas, net kai jos neatrodo labai svarbios, gali padeti išaiškinti salygas, kuriomis šias sutartis gali naudoti vietiniai valdžios organai. Bet kuriuo atveju tarpvalstybines sutarties sudarymas turetu buti butina salyga, pereinant prie sutarties 2.6 (pasienio bendradarbiavimo organai).

Šiu bendruju sutarciu sistema, skirta vietiniams valdžios organams, atitinka bendrasias tarpvalstybines sutartis. Nuoroda l tarpvalstybines sutartis yra kiekvienos bendrosios sutarties lžangineje pastaboje.

Yra lmanoma integruoti sutartis ir organus, sudarytus vietiniu lygiu, l pasienio konsultacines strukturas, kad jos butu sudarytos regioniniu ar nacionaliniu lygiu. Pavyzdžiui, vietiniai ryšiu komitetai (2.1 bendroji sutartis) gali buti integruoti l komisija, komitetu ir dirbanciu Šaliu strukturas, apibudintas tipineje tarpvalstybineje sutartyje del regionines pasienio konsultacijos (1.2).

Šios tipines sutartys sudarytos tarsi schema, nes nebuvo lmanoma apžvelgti visu problemu, galinciu iškilti kiekvienu konkrečiu atveju. Šios bendrosios sutartys yra vertingas pagrindas, bet gali buti papildytos pagal vietiniu valdžios organu poreikius, kurie iškyla jomis naudojantis.

Vietiniai valdžios organai taip pat nustato priemones, kuriomis skatina piliecius dalyvauti pasienio konsultacijose socialineje ir kulturineje sferose. Toks dalyvavimas tikrai lveikia psichologines kliutis, kurios kartais kelia gresme pasienio bendradarbiavimui. Konsultacija grindžiama visuotiniu susidomejimu, taip pat turetu naudos iš patikimo fondo. Vienas iš budu skatinti visuomenes dalyvavima yra asociaciju steigimas. Todel viena iš bendruju sutarciu (2.3) yra susijusi su privatinės teises asociacijos lkurimu.

2.1. Bendroji sutartis del konsultaciniu grupiu tarp vietiniu valdžios organu lsteigimo

lžangine pastaba: Paprastai galima lsteigti tokias grupes be tarpvalstybines sutarties.

Yra nemažai tokiu pavyzdžiu. Taciau jei yra teisiniu ar kitokiu neaiškumu, tarpvalstybine sutartis sudaro salygas, pagal kurias galima naudotis konsultacijomis (žr. susitarimo modell 1.3).

Grupiu ir valdybu tikslai

1 straipsnis

Vietinės valdžios, Šalys, Isipareigoja šiuo susitarimu koordinuoti savo pastangas pagal savo lgaliojimus šiose srityse (nurodyti atsakomybes sritl(-is), susijusia su “vietinomis problemomis”). Šiam tikslui jos tokiu budu lkuria konsultacijos grupe, toliau vadinama grupe, su valdyba

Grupės funkcijos yra garantuoti keitimasi informacija, koordinacija ir konsultacija tarp jos nariu srityse, nurodytose aukšciau pateiktoje pastraipoje. Valdžios organai, nariai, Isipareigoja teikti jai visa jos funkcijoms vykdyti reikiama informacija ir konsultuotis viena su kita prieš pritaikant ar priimant sprendimus ar imantis priemoniu, taikytinu aukšciau išskirtose srityse.

Naryste

2 straipsnis

Kiekvienai vietinei valdžiai, dalyvaujanciai grupeje, atstovauja jos paskirta ... nariu delegacija. Grupei pritarus, prie kiekvienos delegacijos gali prisijungti privacių socialiniu bei ekonominiu organu ir ekspertu atstovai (ši alternatyva leidžia buti nariais tik vietiniams valdžios organams, o tai ir skiria šia sutartl nuo privatinės teisės asociacijos, apie kuria bus kalbama 2.3).

Galimas variantas: Nariu skaicius kiekvienoje delegacijoje gali buti lvaizrus. Nariais gali buti vietiniai ir regioniniai valdžios organai, socialines ir ekonomines grupes ir privatus asmenys, pasiraše šia sutartl. Grupe sprendžia nauju nariu priemimo klausimus. Pagal grupes sutartl prie kiekvienos delegacijos gali prisideti privacių organu ir ekspertu atstovai.

lgaliojimai

3 straipsnis

Grupe svarsto visus 1 straipsnyje išskirtus klausimus. Visi klausimai, kuriais pasiektas susitarimas, bei rekomendacijos, kurias grupe teikia atitinkamiems valdžios organams ir grupems, lrašomi l protokolus.

Grupe lgaliota užsakyti studijas ir tyrimus pagal savo kompetencija.

4 straipsnis

Grupės nariai gali patiketi grupei vykdyti tam tikras, tiksliai apibrežtas praktines pareigas.

Grupe taip pat gali lgyvendinti visus jai patiketus kitu instituciju uždavinius.

Veikimas

5 straipsnis

Grupe nustato savo proceduros taisykles.

6 straipsnis

Grupe paprastai renkasi du kartus per metus arba 1/3 jos nariu reikalavimu, siulant ltraukti klausima l dienotvarke.

Apie susitikima pranešama ir dienotvarke išplatinama ne veliau kaip prieš 15 dienu, kad kiekviena atstovaujama institucija parengtu savo samprotavimus lvaizrais klausimais.

7 straipsnis

Grupe paskiria iš savo nariu nuolatine valdyba ir apibrežia jos naryste ir kompetencija. Pirmininko vieta skiriama pagal proceduros taisykles arba, kur jos netaikomos, ja gauna valdyboje esantis vyriausias pagal amžiu narys.

Santykiai su pašaliniais asmenimis ir aukštesne valdžia

8 straipsnis

Santykiuose su pašaliniais asmenimis grupei atstovauja jos pirmininkas, išskyrus atvejus, numatytus procedūros taisyklėse. Aukštesne valdžia, kuriai priklauso grupės nariai, gali gauti iš grupės tokia informacija apie jos darbą, kurios pareikalauja, ir jos lygiuotam stebėtojų leidžiama dalyvauti grupės posėdžiuose.

Sekretoriatas ir finansai

9 straipsnis

Sekretoriato paslaugas teikia viena iš institucijų nariu, taikant kasmetinio pasikeitimo sistema arba netaikant jos.

Iš kiekvieno valdžios organo reikalaujama, kad jis apmokėtų atitinkama sekretoriato paslaugų kainas, kuri apibrėžta žemiau: ...

Paprastai informacija ir dokumentacija rengiamos kalba tos valstybės, kurioje ji naudojama.

Istojimas ir išstojimas

10 straipsnis

Narys grupei yra atvira tiems vietiniams ir regioniniams valdžios organams, kurie gali pasirašyti šią sutartį. Grupe sprendžia naujų narių priėmimo klausimą.

11 straipsnis

Kiekvienas narys gali išstoti iš grupės, pranešdamas apie tai jos pirmininkui. Nario išstojimas iš grupės nepaveikia jos darbo, jei grupei nenusprendžia kitaip.

12 straipsnis

Šalys informuoja Europos Tarybos Generalinį sekretorių apie šios sutarties sudarymą ir perduoda jam jos tekstą.

2.2. Bendroji sutartis dėl pasienio vietinių visuomeninių reikalų tvarkymo koordinavimo

Ižanginė pastaba: Keliolikoje valstybių tokia pasienio bendradarbiavimo sutartį jau galima sudaryti. Kitur sąlygos, kuriomis ši sutartis galėtų būti naudojama, turi būti apibudintos tarpvalstybinės sutarties remuose (žr. sutarties modelį 1.3).

Sutarties tikslas

1 straipsnis

1 straipsnis apibrėžia šios sutarties tikslą (pvz., harmoninga pasienio regionų raida) ir konkretus vienas su kita susijusias sritis.

Sutarties galiojimo teritorija

2 straipsnis

2 straipsnis nustato teritorijas, kuriose galioja ši sutartis, abiejose (ar trijose) sienos pusėse.

Isipareigojimai

3 straipsnis

3 straipsnis apibrėžia šios sutarties tikslo (1 straipsnis) siekimo priemones. Priklausomai nuo konkretaus šios sutarties tikslo gali būti tokie isipareigojimai:

- šalys isipareigoja laikytis konsultacijos procedurą prieš priimdamos sprendimus dėl to, kokių jos imsis priemonių pagal savo kompetenciją administruojamoje teritorijoje;
- šalys isipareigoja savo teritorijoje ir pagal savo lygiuotimus imtis priemonių, kurių reikia sutarties tikslams pasiekti;
- šalys isipareigoja nedaryti nieko žalingo šios sutarties tikslams.

Koordinavimas

4 straipsnis

4 straipsnis, atsižvelgiant į konkretias sąlygas ir kiekvienos sutarties reikalavimus, nustato koordinavimo priemones:

- skiria koordinavimo tikslams pagrindinę tikslo grupę, apibudinta bendrojoje sutartyje 2.1;
- arba pasirūpina, kad, siekiant šios sutarties tikslo, būtų įkurta konkreči konsultavimo grupė;
- arba paprasčiausiai sudaro tiesioginius abipusius kontraktus tarp valdžios organų.

Taikinimas

5 straipsnis

Kiekvienas grupės narys (kiekviena Šalis, jei nėra grupės) gali iškelti su grupe (jei nėra grupės, tai kita Šalimi) bet koki atvejį, jei, jo manymu, jis neatitinka sutarties sąlygų, šiais atvejais:

- nebuvo išankstinės konsultacijos;
- naudojamos priemonės neatitinka sutarties sąlygų;
- sutarties tikslams pasiekti nebuvo panaudotos reikiamos priemonės.

Jei Šalys nesusitaria, ginčas gali būti perduotas spresti Taikinamajai komisijai, kuriai patikėta užtikrinti suteikto įgaliojimo vykdymą.

Kontroles organas

6 straipsnis

Šalys gali susitarti įsteigti išpareigojimo vykdymą užtikrinantį Kontrolės organą, sudarytą iš vienodo skaičiaus ekspertų, paskirtų kiekvienos Šalies, ir neutralaus eksperto, kurį paskirti bus pasirūpinta iš anksto.

Kontrolės organas pareiškia nuomonę, kuri gali būti viešai pagarsinama, ar susitarimo būtų laikomasi.

7 straipsnis

Šalys informuoja Generalinį sekretorių apie šios sutarties išvadą ir pateikia jam jos tekstą.

2.3. Bendroji sutartis dėl privatinės teisės pasienio asociacijų įkurimo

Įžanginė pastaba: Kaip jau nutarta, vienos Valstybės vietiniai valdžios organai gali priklausyti kitos Valstybės privatinės teisės asociacijai pagal tas pačias taisykles ir sąlygas, kurios taikomos tai vietinio valdžios organo narystei privatinės teisės asociacijoje savo valstybėje. Jei šiuo metu situacija yra kitokia, tarpvalstybinės sutartys tarp minimų valstybių turi užtikrinti tokia galimybe (žr. tarpvalstybinių sutarčių modelius 1.3 ir 1.4).

Privacijos asociacijos paprastai privalo laikytis taisyklių, kurias nustato teisė tos valstybės, kurioje yra jų valdybos. Kitas sąrašas rodo nutarimus, kurie turi būti įtraukti į jų įstatus, nors šie klausimai nėra apibrėžti įstatymo. Nutarimai, reguliuojantys konsultacijos grupes (žr. bendrąją sutartį 2.1), gali būti pritaikyti, *mutatis mutandis*, šio tipo asociacijoms.

Asociacijų įstatai turėtų apibrėžti:

1. Narių įkurejus ir naujų narių priėmimo sąlygas;
2. Vardą, valdybą ir teisinę formą (atsižvelgiant į atitinkamus nacionalinius įstatymus);

3. Tiksla, jo siekimo budus ir išteklius, kuriais asociacija disponuoja;
4. Organus ir konkrečiai jos Generalinės Asamblėjos veikimo buda ir funkcijas (atstovavimas ir balsavimas);
5. Administratoriu ar kitu tarnautoju skyrimas ir jų įgaliojimai;
6. Narių išpareigojimo trečiajai šaliai mastas;
7. Įstatu pakeitimo ir asociacijos panaikinimo sąlygos;
8. Šalių išpareigojimai informuoti Europos Tarybos Generalinį sekretorių apie tarpvalstybinės asociacijos suformavimą ir pateikti jam šios organizacijos Įstatus.

2.4. Bendrasis kontraktas dėl tiekimo ir paslaugų teikimo tarp vietinių valdžios organų pasienio zonoje („privatinės teisės“ tipo)

Įžanginė pastaba: Manoma, kad vietiniai valdžios organai turi teisę sudaryti tokį kontraktą su kitu šalių vietiniais valdžios organais. Kur taip nėra, tarpvalstybiniu sutarčių projektai turi suteikti tokia proga (žr. sutarties modelį 1.4).

Tai yra toks kontraktas, kurį vietiniai valdžios organai gali panaudoti pardavimo, nuomos, darbo kontraktams, prekių ir paslaugų teikimui, nuolaidų suteikimui ir pan. Vietiniai valdžios organai naudojami „privatinės teisės“ kontraktams su įvairaus laipsnio nacionaliniu Įstatymu ir praktikos leidimu, ir sunku nubrėžti ribą tarp „valstybinės teisės“ ir „privatinės teisės“ kontraktu. Nepaisant to, galima manyti, kad šis kontraktų tipas gali būti naudojamas visur, atitinkamai pagal vyraujančią jo interpretaciją kiekvienoje konkrečioje šalyje. Sutartis susijusi su prekybiniais ir ekonominiais veiksmais, prie kurių taip pat gali prisidėti privatus asmuo ar korporacija. Jei atliekami veiksmai įtraukia vietinius valdžios organus, kurie iškiša į valstybinės valdžios funkcijų sritį, reikia atsiminti papildomas taisykles, nustatytas „valstybinės teisės“ bendrajame kontrakte (2.5) papildomai prie žemiau esančių nutarimų.

Šalys

1 straipsnis nustato dalyvaujancias Šalis (ir, kai sutartis yra atvira, kitoms vietinėms valdžioms).

2 straipsnis nustato problemas, susijusias su pagrindiniais kontrakto objektais, konkrečiai vartotojais, ir sutarties sąlygomis bei terminais. Jis taip pat gali, kur reikia, iš anksto numatyti įgaliojimų suteikimą aukštesnei valdžiai, kur tai daro poveikį kontrakto pritaikymui.

Kontrakto objektas

3 straipsnis nustato kontrakto objektus, susijusius su:

- specifiniais dalykais;
- geografinėmis zonomis;
- korporaciniais organais (savivaldybėmis, nacionalinėmis institucijomis, turinčiomis vietinius įgaliojimus ir pan.);
- specifinėmis teisinėmis formomis.

4 straipsnis nustato kontrakto trukmę, atnaujinimo sąlygas ir įvykdymo datas.

Teisinis režimas ir finansinės sąlygos

5 straipsnis žymi pasirašymo vietą ir kontrakto vykdymą bei nustato teisinį režimą (privatinė tarptautinė teisė) ir taikoma Įstatyma.

6 straipsnis, kur tinkamas, susijęs su finansiniais klausimais (valiuta, kuria yra mokama, ir kainų nustatymo būdais teikiant ilgalaikes paslaugas) ir draudimu.

Arbitražas

7 straipsnis užtikrina, jei reikia, taikinimo ir arbitražo proceduras.

Kai reikia arbitražo, jo tarnyba turi būti sudaryta taip:

- kiekviena priešingu interesu Šalis (variantas: administraciniu teismu, I kuriu jurisdikcija leina kiekviena Šalis, pirmininkai) pasikviecia narl I arbitražo valdyba, ir Šalys kartu paskiria viena ar du nepriklausomus narius, kad butu nelyginis nariu skaicius;
- kur arbitražo taryboje yra lyginis nariu skaicius ir balsai pasiskirste vienodai, nepriklausomo nario balsas yra lemiamas.

Kontrakto pakeitimas ir nutraukimas

8 straipsnis nustato taisykles, kurios taikomos kontraktui pakeisti ar nutraukti.

9 straipsnis. Šalys turi informuoti Europos Tarybos Generalinį sekretorių apie šios sutarties sudaryma ir pateikti jam teksta.

2.5. Bendrasis kontraktas dėl tiekimo ir paslaugų teikimo tarp vietinių valdžios organų pasienio zonose (“valstybines teises” tipo)

Ižangine pastaba: Šis kontraktas yra panašus I 2.4 kontrakta (“privatines teises” kontraktai) tuo, kad jis susijęs su specifiniais tikslais. Šiuose kontraktuose daugiau kalbama apie lengvatas arba komunalinių paslaugų ar visuomeninių darbu (arba tarnybu ir darbu, kurie vienoje iš kontrakta pasirašanciu šaliu laikomi “visuomeniniais”) kontraktus arba vienu valdžios organu finansines pagalbos teikima kitiems valdžios organams, esantiems kitoje sienos puseje. Tokios visuomenines lengvatos sukelia specifine rizika ir atsakomybe, susijusia su komunalinių paslaugų teikimu, kuris prie nurodyto tipinio “privatines teises” kontrakto reikalauja Itraukti I kontrakta kitas papildomas salygas.

Tokie “pasienio” kontraktai nebutinai leidžiami visose šalyse. Iš to išeina, kad tokius susitarimus ir ju naudojimo salygas dažnai reikia pirma Itraukti I tarpvalstybine sutartl (žr. sutarties modell 1.4).

Tokio kontrakto, kurl lengva sudaryti ir Igyvendinti, naudojimas kartais gali reikalauti jungtines agenturos “Tarpautinių vietinių valdžios organų sindikato” Isteigimo, o tai sukelia nauju teisiniu problemu.

Kontrakto salygos

Kur kontraktas apima visuomeninio turto administravima ar Isteigima, visuomenines tarnybos ar vietinių valdžios organų teikiamas lengvatas bent vienoje iš Šaliu, kontrakto garantijas reikia nurodyti kartu su toje Šalyje ar Šalyse taikomomis taisyklėmis.

Taip pat kontrakte yra nurodytos, kur reikia, šios specifines salygos:

1. Taisykles, reguliuojancios atitinkamoje tarnyboje Irangos diegima ir naudojima (pvz., tvarkaraštis, mokesčiai, naudojimosi taisykles ir kt.);
2. Specialios salygos, reguliuojancios Irengimu ar tarnybu Ikurima (pvz., reikalaujami leidimai, proceduros ir kt.);
3. Kontrakto salygos Irengimams ar tarnyboms;
4. Kontrakto reguliavimo pagal visuomenes interesus ir finansiniu kompensaciju gavimo procesai;
5. Iš kontrakto kylantys santykiai tarp Irengimu ar tarnybos naudotoju ir operatoriaus (pvz., prijimo salygos, mokesčiai ir kt.);
6. Kontrakto atšaukimas, atsisakymas arba nutraukimas.

Nutarimai, pažymeti “privatines teises” kontrakte 2.4, taip pat taikomi prie šiu reikalavimu.

2.6. Bendroji sutartis dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo tarp vietinių valdžios organų institucijų organizavimo

Ižanginė pastaba: Manoma, kad keliolika vietinių valdžios organų gali susijunge suformuoti teisėtą organizaciją, siekiančią dirbti su komunalinėmis paslaugomis, tarnyba ar įrengimais.

Tokios asociacijos ar sindikato įkūrimas ir funkcionavimas daugiausiai priklauso nuo atitinkamo įstatymo ir ankstesniu tarpvalstybinio sutarčių nuostatu, leidžiančiu tokia kooperacijos forma (žr. sutarties modelį 1.5).

Toliau eina sąrašas sąlygų, kurios turėtų būti įtrauktos į asociacijų įstatus tiek, kiek jos nėra įkūnytos galiojantiuose įstatymuose.

Asociacijų įstatai turi inter alia nurodyti:

1. asociacija įkūriamųjų narių pavardes ir naujų narių priėmimo sąlygas;
 2. asociacijos pavadinimą, valdybą, trukmę ir teisinį statusą (nurodant atitinkamus tai reguliuojančius įstatymus);
 3. asociacijos tikslą, jo įgyvendinimo būdus ir asociacijos disponuojamus išteklius;
 4. būdą, kuriuo įregistruotas kapitalas yra sudarytas;
 5. narių atsakomybės mastą ir ribas;
 6. administratorių ir menedžeriu paskyrimo ir atleidimo asociacijoje procedūras, taip pat jų įgaliojimus;
 7. asociacijos santykius su jos nariais, trečiosiomis šalimis ir aukštesniais valdžios organais ypatingais klausimais, susijusiais su biudžetu, balansu ir ataskaita;
 8. žmones, atsakingus už asociacijos finansinę ir techninę kontrolę ir šios kontrolės ataskaitas;
 9. asociacijos įstatų pakeitimo ir jos panaikinimo sąlygas;
 10. taisykles, susijusias su personalu;
 11. taisykles, susijusias su kalbomis.
-